

Réunion

...ráj trekkingu v Indickém oceánu

Jak se tam dostat

Letadlem z Paříže. Air France a soukromé aerolinky létají každý den. Ceny z Prahy přes Paříž začínají pod 30 tisíc Kč. Stejně jako do Francie stačí k cestě pas, vízum není třeba. Kvůli počasí je dobré se sem vypravit v suché sezóně mezi dubnem a říjnem. V červenci a v srpnu, v době francouzských letních prázdnin, může být problém s místem na horských chatách.

O ostrově

Nejpočetnější etnickou skupinou jsou Kreolové, následují Francouzi a Indové. Mezi etnické napětí tu ale nemá místo. Jediné vážnější nepokoje, které tady pamatují, se staly počátkem 90. let. Při pouličních šarvátkách tehdy zahynulo deset lidí. Důvody byly „prozaické“: správa ostrova zrušila na černo vysílající oblíbenou TV stanici a diváky to pobouřilo. Réunion je stabilní a jako součást Francie je spokojen. I komunistické Dějiny Afriky, vyšlé u nás v 80. letech, musely jen smutně konstatovat, že obyvatelé ostrova se snaží o těsnější vazby s metropolitní zemí a že tu žádné významné hnutí za nezávislost vlastně ani neexistuje.

Mapa: © Kartografie Praha

Vodopádů je na Réunionu mnoho, tenhle se nachází kousek od asi nejznámějšího letoviska Boucan Canot.

Zbytku světa nepřilíší známý ostrov Réunion zná snad každý Francouz. Kus země na východ od Madagaskaru je zámořským departamentem a pro Pařížany i další místem dovolených. Z Evropy sem letadlo dorazí za jedenáct hodin, ale pořád se platí v eurech. Bez francouzštiny to tady jde jen těžko a k snídani se bude nejspíš podávat to samé, co v Paříži: croissant.

Charakterem krajiny se Réunion občas přirovnává k Havaji – jsou tu písčité pláže s kokosovými palmami, jsou tu hory, sopka... Scenérie je fantastická. Na

pobřeží se střídají pláže s pískem bílým, žlutým i černým s kamenitým pobřežím, útesy, městečka s přístavy. Od moře se krajina pozvolna zdvihá a přes táhlé pláně, údolí, strže, propasti a vodopády vyrůstá do skutečných hor.

Zdejší pláže neměří kilometry a ostrov neobklopuje kolem dokola prstenec korálových útesů (přestože tu korálové útesy tu a tam jsou). Předností a krása ostrova jsou jinde. Romantická a fantastická krajina na pouhých dvou a půl tisících kilometrech čtverečních. Přestože ostrov má na šířku

i délku zhruba šedesát kilometrů, hory vystupují až do tří tisíc metrů nad mořem. Réunion je absolutním rájem pro trekking. Týdny se můžete toulat po stovkách kilometrů stezek, zdolávat hory, přecházet sopky vyhaslé i aktivní.

Tři „krátery“

Jako trojlístek bují v srdci ostrova tři horské okruhy – cirques. Mafate, Cilaos i Salazie jsou v podstatě před milióny let vyhaslé krátery o průměru zhruba deset kilometrů. Všechny tři se dotýkají nedaleko nejvyššího bodu ostrova Piton des Neiges (3070 m), z každého vytéká říčka, která se vleává do oceánu, každá na jiné světové straně. Vydat se do cirques pronajatým autem či místním autobusem představuje fascinaci i strach. Silničky se vinou do kopců, klikatí se po horských úbočích, z jedné strany tisíc metrů nahoru, ze druhé tisíc metrů sráz. Stěny roklín jsou porostlé bujnou zelenou vegetací. Čas od času jsou zatačky tak ostré, že je třeba před nimi zatroubit na klakson, aby řidič upozornil případné protijedoucí auto – za roh není vidět.

Nejjížejší z okruhů Cirque de Cilaos se vypíná nad a kolem centrálního městečka Cilaos, které leží na jakési náhorní plošině. Jezdí sem autobus z města St. Louis na západním pobřeží. Koncem 19. století se Cilaos rozvíjelo coby lázeňské středisko. Léčivé termální prameny je možné využít i dnes. K místním produktům patří čokočka a také sladká červená i bílá vína. Ve městě sídlí pobočka horské organizace, je odsud možné podnikat spousty výletů. K největším tahákům